

Ondřej Myslivec: „Niterný odstup od smyslového vjemu ve vybraných českých raně novověkých mravokárných textech“

bakalářská práce – FHS UK Praha 2018

posudek oponenta

zpracoval: doc. PhDr. Zdeněk PINC

září 2018

Bakalářská práce Ondřeje Myslivce je od prvního pohledu sličná. Je vkusně svázaná, má příjemnou grafickou úpravu, je napsaná pěkným jazykem téměř bez překlepů. To se u prací tohoto druhu často nenaskytne. Dodám-li, že práce je dobře koncipovaná, promyšlená a je zřejmé, že na ní autor pracoval náležitou dobu, pak je zřejmé, že tento posudek nebude mít negativní vyústění.

Pokládám za důležité dodat, že předložená práce je modelovým příkladem toho, jak má vypadat historicky zaměřená bakalářská práce v oboru humanitní vzdělanosti. Její předností je také to, že na jejím počátku zřejmě nebyl nápad studenta, ale projekt práce navržený učitelem. V důsledku toho odpadly problémy se záběrem tématu. Autor se věnuje několika raně novověkým textům z českého evangelického prostředí, jež bývají obvykle řazeny do spisů mravokárných a dnes se čtou spíše pro pobavení nad zašlými časy nebo s povzdechem nad tím, kam až zašlo opuštění tradičních hodnot ve zkažené moderní době.

Při rozboru těchto textů z 16. a 17. Století se Myslivec opíral zejména o tři teoretické koncepty: Eliasovu civilizační teorii, Horského koncept niterného odstupu a mně dosud neznámý koncept vtěleného zraku S. Bernoffové.

Tímto prostřednictvím je téma antropologizováno a ukazuje se jako aktuální i pro současného čtenáře. Ukazuje historickou podmíněnost i takových jevů jako je smyslové poznání. To je zvláště patrné při rozboru „Spisu o zraku“ Jana Blahoslava, kde je zrak chápán na rozdíl od většinového pohledu nikoli afektivně, ale recipročně, již samo viděné může působit hříšně a ohrožuje mravně vidoucího a chtivý pohled ohrožuje morálně viděné. Rozbor Blahoslavova spisu je těžištěm práce, ostatní 4 texty mají spíše doplňkový, komparativní charakter.

V interpretační práci se autor počíná zkušeně a citlivě, poctivě cituje a pracuje s poznámkovým aparátem. I po technické stránce je práce příkladná, seznam literatury je správně rozdělen na prameny a literaturu, což u prací tohoto typu bohužel nebývá obvyklé a obě části tohoto seznamu jsou zcela náležité. Potěšilo mne, že autor shrnuje výsledky každé dílčí analýzy a také závěr, ačkoli poměrně stručný, není proforma, ukazuje mj. náměty, jak by se zkoumání tématu mohlo rozvíjet.

Vážnější chyby jsem v textu neshledal. Měl jsem původně v úmyslu navrhnout několik otázek k diskusi, neboť mne práce opravdu zaujala, ale po přečtení posudku Jana Horského jsem od tohoto záměru ustoupil. V jednom případě bych se ptal na totéž, co on a zbylé dva pro diskusi dozajista postačí.

Z uvedeného vyplývá, že v tomto případě se oponent spíše mění v gratulanta. Práce Ondřeje Myslivce je podle mého přesvědčení příkladná, doporučuji ji k obhajobě s klasifikací „výborně“ a dodávám, že by neměla být opomenuta při navrhování prací na výroční ocenění.

9.9.2018